

[Arbejdsministeren]

acceptere en sådan enighed. Regeringen kan dog på forhånd med erfaringerne fra både Belgien og Frankrig in mente frygté, at virkningerne kan være negative for lønudvikling, konkurrence og beskæftigelse. I så fald kan det ikke opvejes af de positive velfærdsmæssige konsekvenser.

Rigtigt tilrettelagt vil nogle af de arbejdstidspolitiske foranstaltninger dog utvivlsomt kunne trække i den rigtige retning. Regeringen mener derfor, at en eventuel arbejdstidsnedsættelse i fornødent omfang må kombineres med sådanne mere smidige arbejdstidstilrettelæggelsesregler, at der i det mindste ikke bliver tale om et direkte fald i beskæftigelsen.

Lad mig afslutningsvis slå fast, at regeringen ikke ønsker at tage arbejdstidspolitiske initiativer over for parterne på det private arbejdsmarked, og for så vidt angår udviklingen på arbejdstidsområdet på det offentlige arbejdsmarked, ja, så må denne vurderes på egne præmisser. Det er dog ikke til hinder for at igangsætte overvejelser omkring løsningen af de problemer, en arbejdstidsnedsættelse i den offentlige sektor kan medføre. Regeringen vil gerne medvirke til en belysning af disse problemer, og regeringen vil også overalt, hvor man fra regeringsside og andre sider finder det rimeligt, være med til – selvfølgelig – at bidrage til, at man får kulegravet de problemer, der måtte være på dette område.

Forhandling

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne starte med at sige arbejdsministeren tak for besvarelsen af forespørgslen. Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg ikke synes, at besvarelsen i alle henseender var tilfredsstillende. For det første mener jeg nok, at regeringen gav den førte økonomiske politik lovlig mange roser med på vejen. Skal man være meget venlig, må man sige, at den økonomiske politik, der føres i øjeblikket, jo er en dværg på lurfødder. Det er en dværg på lurfødder – med en arbejdsløshed på omkring 300.000 i et af de stærkeste økonomiske opsving, vi har haft meget længe, med udsigten til et betalingsbalanceunderskud, som Nationalbanken frygter kan komme helt op omkring 16 mia kr., med en inflationsudvikling, som er rivende, stærkt stigende pri-

ser, med en tendens på investeringsområdet, som nok er på et højere niveau, end den var for et år siden, men hvor man stadig væk kan se f.eks. inden for byggeriet, at det antal kvadratmeter, der i øjeblikket er under opførelse, er uændret i forhold til situationen for et år siden, og at industriens investeringer udgør en faldende procentdel af industriens overskud.

Jeg synes også, at svaret var lidt skuffende i passagerne om arbejdstidsnedsættelsen. Så vidt jeg kunne bedømme det, har regeringen ikke ændret sin negative holdning til en arbejdstidsnedsættelse som et element i en aktiv bekæmpelse af arbejdsløsheden. På trods af det økonomiske opsving, vi har, ligger ledigheden i Danmark fortsat på et meget højt niveau. Der er i dag – sæsonkorrigeret – vel ca. 285.000 ledige, hvilket er en stigning på 40.000, siden regeringen trådte til. Det svarer til 11 pct. af arbejdsstyrken, og det er, som jeg sagde før, et uacceptabelt højt niveau. Når dertil kommer, at langtidsledigheden inden for de arbejdsløses gruppe er stigende, så tegner der sig et billede af et højt ledighedsniveau og en sammensætning af arbejdsløsheden, som bliver stadig mere alvorlig. Det hænger sammen med flere forhold: tilgang til arbejdsmarkedet, teknisk udvikling og manglende udnyttelse af det internationale konjunkturopsving. Desuden har regeringen, som jeg nævnte det før, sagt nej til nedsættelse af arbejdstiden, og konkurrenceevnen er ikke blevet forbedret de sidste to år. Dermed bliver regeringens forkerte økonomiske politik ensbetydende med, at det økonomiske opsving kan blive kortvarigt, uden at nogen af de underliggende problemer bliver løst.

Jeg nævnte før, at underskuddet på betalingsbalancen kan frygtes at stige til 15-16 mia kr., og at der i den forbindelse generelt kan komme indgreb over for forbruget, der kan føre til yderligere arbejdsløshed. Der er også udsigt til, at renten vil stige, måske op til 15 pct., hvilket vil betyde en realrente på 10 pct., der er ødelæggende for byggeri og investeringer og vil forøge underskuddet på statsfinanserne.

Særlig alvorligt er det, at arbejdsløshedssituationen for kvinderne er blevet kraftigt forværret. Ledigheden blandt kvinder er nu ca. 13 pct. og dermed altså markant højere end blandt mændene. Årsagen er, at nedskærin-